

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ

Гдѣ нашегѡ Іѣса хрѣта

Второе посланіе къ коринѳѡмъ
Сѣгѡ апѡла пѡла.

Глава 1. Зачало 167.

Павелъ, посланникъ иже христовъ волю ежѣю, и тимодѣй братъ, цркви ежѣей
сущей въ коринѣ, со еѣмъ всѣмъ сущимъ во всей ахѣй: ² бл҃гѣть вамъ и
миръ ѿ б҃га оца нашего, и гда иже христа. ³ (3а) Бл҃гвенъ бѣ и оца гда
нашего иже христа, оца щедротъ и бѣ всакиа оутѣхъ, ⁴ оутѣшай насъ ѿ
всацѣхъ скорби нашей, ѣкѡ возмоуи намъ оутѣшити сущыа во всацѣхъ
скорби, оутѣшеніемъ, ѣмже оутѣшаемса сѣмъ ѿ б҃га. ⁵ Зане ѣкоже избѣито-
чествуютъ страданіа христовъа въ насъ, такѡ христомъ избѣиточествуетъ и
оутѣшеніе наше. ⁶ Ѣще ли же скорбимъ, ѿ вѣшемъ оутѣшеніи и спїи, дѣйст-
вующемса въ терпѣниіи тѣхже страданіи, ѣже и мы страдаемъ: ⁷ и оупованіе
наше извѣстно ѿ всахъ. Ѣще ли оутѣшаемса, ѿ вѣшемъ оутѣшеніи и спїи,
вѣдающе, зане ѣкоже ѡбщницы есѣте страстемъ нашимъ, такожде и
оутѣшенію. ⁸ (3а 168.) Не бѡ хощемъ всахъ, братіе, не вѣдѣти ѿ скорби нашей
бывшей намъ во аѣи, ѣкѡ по премногу (и) паче силъ ѡтѣготѣхомса, ѣкѡ
не надѣлѣхса намъ и жити. ⁹ Но сѣмъ въ себѣ ѡсѣжденіе смерти имѣхомъ,
да не надѣющеся бѣдемъ на сѣ, но на б҃га возставающаго мѣртва, ¹⁰ ѣже
ѿ толїкиа смерти избавилъ ны есѣтъ и избавляетъ, нанѣже и оуповахомъ,
ѣкѡ и есѣте избавитъ, ¹¹ споспѣшествующимъ и вамъ по насъ молитвою, да
ѿ многихъ лицъ, еже въ насъ дарованіе, многими благодарїтса ѿ всахъ *.
¹² (3а 169.) Похваленіе бо наше сѣе есѣтъ, свидѣтельство совѣсти нашеа, ѣкѡ
въ прѣстѣи и чѣстѣхъ ежѣей, (а) не въ мѣдрѣсти плѣти, но бл҃гѣти ежѣю
жнхомъ въ мѣрѣ, множае же ѿ всахъ. ¹³ Не имѣа бо пишемъ вамъ, но ѣже
чтете и разумѣваете: оуповаю же, ѣкѡ и до конца оуразумѣете, ¹⁴ ѣкоже и
разумѣете насъ ѿ чѣсти, ѣкѡ похваленіе вамъ есѣмъ, ѣкоже и вы намъ, въ
денъ гда нашего иже христа. ¹⁵ И сѣмъ оупованіемъ хотѣхъ къ вамъ прїити
прѣжде, да вторю бл҃гѣти ѣмате, ¹⁶ и сѣмъ прїити въ македонїю, и пакѣ ѿ

* въ нѣкиихъ: ѿ насъ

македо́ни̑и прѣи́тъ кѣ вѣ́мъ, ѡ́ вѣ́мъ провѣ́дѣ́тъ въ ѡ́бѣ́ю. ¹⁷ Сѣ́ же хѣ́тъ, ѣ́тъ
чѣ́тъ ѡ́бѣ́тъ ле́гкѣ́тъ дѣ́тъ; И́ли ѣ́тъ ѡ́бѣ́тъ, по плѣ́тъ ѡ́бѣ́тъ, да
ѣ́тъ ѡ́ менѣ́ ѣ́тъ ѣ́тъ, ѣ́тъ, ѡ́ ѣ́тъ нѣ́тъ, нѣ́тъ. ¹⁸ Вѣ́тъ же бѣ́тъ, ѣ́тъ сло́во
на́ше, ѣ́тъ кѣ вѣ́мъ, не бѣ́тъ ѣ́тъ ѡ́ нѣ́тъ. ¹⁹ И́бо бѣ́тъ ѣ́тъ ѡ́бѣ́тъ, ѣ́тъ ѡ́
вѣ́тъ на́мъ проповѣ́данны́, мнѣ́тъ ѡ́ ѣ́тъ ѡ́бѣ́тъ ѡ́ тѣ́тъ, не бѣ́тъ ѣ́тъ ѡ́
нѣ́тъ, но въ нѣ́тъ ѣ́тъ ѣ́тъ бѣ́тъ: ²⁰ ѣ́тъ бо ѡ́бѣ́тъ ѣ́тъ, въ тѣ́тъ
ѣ́тъ ѡ́ въ тѣ́тъ ѣ́тъ: бѣ́тъ кѣ ѣ́тъ на́мъ. ²¹ (3ѣ́ 170.) И́звѣ́тъ же на́тъ ѣ́тъ
вѣ́тъ въ хѣ́тъ ѡ́ помѣ́тъ на́тъ, бѣ́тъ, ²² ѣ́тъ ѡ́ запечатлѣ́тъ на́тъ, ѡ́ да́тъ
ѡ́бѣ́тъ дѣ́тъ въ ѣ́тъ на́мъ. ²³ И́зъ же ѣ́тъ бѣ́тъ бѣ́тъ прѣ́тъ на моѣ́тъ
дѣ́тъ, ѣ́тъ ѣ́тъ, кѣтъ не прѣ́тъ въ ко́рѣтъ, ²⁴ не ѣ́тъ ѡ́бѣ́тъ
ѣ́тъ вѣ́тъ, но (ѣ́тъ) ѣ́тъ ѣ́тъ ѣ́тъ вѣ́тъ: вѣ́тъ бо ѣ́тъ.

Глава 2.

Данѣхъ же въ себѣ сїе, не пакѣ скорбїю къ вѣмъ прїити. ² Ище бо азъ скорбь творю вѣмъ, то ктò єсть веселѣнїи мѣ, точїю прїемлѣнїи скорбь ѿ мене; ³ И писѣхъ вѣмъ сїе истое, да не пришедъ скорбь на скорбь прїимѣ, ѡ нїхъже подобѣше мнѣ радоватисѣ, надѣѣсѣ на всѣхъ вы, ѣкѡ (3ѣ 171.) моѣ радости всѣхъ вѣсѣ єсть. ⁴ Ѿ печѣли бо многѣи и тѣхъ сѣрдца написѣхъ вѣмъ многими слезѣми, не ѣкѡ да ѡскорбѣнїемъ, но любѡвь да познаете, юже имамъ изобѣлїи къ вѣмъ. ⁵ Ище ли ктò ѡскорбѣнъ (мене), не мене ѡскорбѣн, но ѿ чѣсти, да не ѡтѣмѣ всѣхъ вѣсѣ. ⁶ Довѡльно (бо) таковоѣ запрещенїе сїе, єже ѿ многихъ: ⁷ тѣмъже сопротивное паче вы да дѣржете и ѡтѣшнѣте, да не кѣкѡ многѡю скорбїю пожертъ едетъ таковыи: ⁸ тѣмъже молю вы, ѡтвердѣйте къ немѣ любѡвь. ⁹ На сїе бо и писѣхъ, да разѣмѣю истинство вѣше, ище бо вѣмъ послѣдїи єсте. ¹⁰ Емѣже ище чтò дѣржете, и азъ: нбо азъ ище чтò даровѣхъ, емѣже даровѣхъ, вѣсѣ радн, ѡ лицѣи ииѣхъ хрїтовѣ, ¹¹ да не ѡбѣдїи едемъ ѿ сѣтѣи: не не разѣмѣѣемъ бо ѡмышленїи єгѡ. ¹² Пришедъ же въ трѣдѣ бо бѣговѣстїе хрїтово, и двѣри ѡверзѣнѣ мнѣ бывшей ѡ гѣтѣ, ¹³ не имѣхъ покоѣ дѣхъ моеѣ, не ѡверѣтѣшъ мнѣ тѣта брѣта моеѣ: но ѡрѣкѣ имъ *, изыдохъ въ македонїю. ¹⁴ (3ѣ 172.) Бѣ же бѣгодаренїе, всегда побѣдѣнѣи нѣсѣ творѣщемъ ѡ хрїтѣ ииѣтѣ и воню разѣма єгѡ ѣвлѣющѣи нѣми во всѣхъ мѣстѣхъ. ¹⁵ ѣкѡ хрїтово бѣгѡхѣнїе єсмь бѣови въ спасаемыхъ и въ погнѣяющихъ: ¹⁶ ѡвѣмъ ѡбѣ вѡнѣ смѣртнѣи въ смѣртѣ, ѡвѣмъ же вѡнѣ живѡтнѣи въ живѡтѣхъ. И къ сїмъ ктò доволенъ; ¹⁷ Нѣсмь бо, ѣкоже мнози, нечїстѡ проповѣдающїи слѡво бѣїе, но ѣкѡ ѿ чѣоты, но ѣкѡ ѿ бѣи, прѣдъ бѣомъ, во хрїтѣ глаголемъ.

* цѣловѣхъ ихъ

Глава 3.

начинаемъ ли пакѣ насъ самѣхъ извѣщавати вѣмъ; Или требдемъ, ѿкоже
нѣцыи, извѣщавательныхъ посланій къ вѣмъ, или ѿ вѣхъ извѣстительныхъ;
² Посланіе (бо) наше въ сѣтѣ, написаное въ сердцахъ нашихъ, знаемое и проч-
таемое ѿ всѣхъ человеѣкъ: ³ явлѣмъ, ѿкъ сѣтѣ посланіе хрѣтово сдѣженое
намы, написано не черниломъ, но дѣхомъ бѣ жива, не на скрижалехъ камен-
ныхъ, но на скрижалехъ сердца плотныхъ. ⁴ (3ѣ 173.) Надѣаніе же таково
имамы хрѣтомъ къ бѣ, ⁵ не ѿкъ довольни сѣмы ѿ себѣ помыслити что,
ѿкъ ѿ себѣ, но довольство наше ѿ бѣ: ⁶ иже и оудоволи насъ сдѣжитѣли
быти нѣмъ завѣтъ, не писменъ, но дѣхъ: писма бо оубѣваетъ, а дѣхъ
животворитъ. ⁷ Иже ли сдѣженіе смѣрти писмены, ѿбразовано въ каменехъ,
быти въ славѣ, ѿкъ не моцѣмъ взнѣти сынѣмъ иносѣвымъ на лицѣ
мѣсѣево, славѣ радѣ лица сѣмъ прѣстаіущіа: ⁸ какъ не множе пѣче сдѣженіе
дѣха бѣдетъ въ славѣ; ⁹ Иже бо сдѣженіе ѿсѣженіа, славѣ, многѣмъ пѣче
избѣточѣствѣетъ сдѣженіе правды въ славѣ. ¹⁰ Ибо не прославѣмъ прославѣнное
въ чѣсти сѣмъ, за превосходящѣю славѣ. ¹¹ Иже бо прѣстаіущее, славѣ: многѣмъ
пѣче пребывающее, въ славѣ. ¹² (3ѣ 174.) Иже оубѣ таково оупованіе, мно-
гимъ дерзновѣнемъ дѣйствѣемъ, ¹³ и не ѿкоже мѣсѣмъ полагаѣ покрывало на
лицѣмъ своѣмъ, за сѣмъ не моцѣмъ взнѣти сынѣмъ иносѣвымъ на конѣцъ
прѣстаіущаго. ¹⁴ Но ѿсѣпнѣша помышлѣніа нѣхъ: даже бо до сѣмъ днѣ тожде
покрывало во чтѣніи вѣтхаго завѣта пребываетъ не ѿкровѣно, занѣ ѿ хрѣтѣ
прѣстаѣтъ. ¹⁵ Но даже до днѣмъ, вѣгда чтѣтѣ мѣсѣмъ, покрывало на сердцахъ
нѣхъ лежитъ: ¹⁶ вѣгда же ѿбратѣтѣ ко гдѣ, взнѣтѣ покрывало. ¹⁷ Гдѣ же
дѣхъ сѣтъ: а нѣже дѣхъ гдѣмъ, тѣ свобѣда. ¹⁸ Мы же всѣ ѿкровѣннымъ лицѣмъ
славѣ гдѣмъ взнѣюще, въ тоѣже ѿбразъ прѣвѣразѣмъ ѿ славѣ въ славѣ,
ѿкоже ѿ гдѣмъ дѣмъ.

Глава 4. Зачало 175.

Дегѡ радн ѿмѡще сѡжѣніе сѣе, ѿкоже помѡловани бѣхомз, не стѡжѣемз сѣ: ² но ѡрекѡхомсѧ тѣйныхъ сѣма, не вѣз лѡкавствѣи ходѡще, ни льстѡще словесѣ бѣжѣа, но ѡвлѣніемз ѿстѣны представѡюще сѣбѣ ко всѡцѣи сѡвѣстѣи чѣловѣчѣстѣи, предѣ бѣгомз. ³ ѿще ли же ѣсть покровѣно бѣговѣствовѡніе нѡше, вѣз гнѣнѡщѣихъ ѣсть покровѣно, ⁴ вѣз нѣхже бѡгъ вѣка сѣгѡ ѡслѣпѣ рѡзѡмы невѣрныхъ, ко ѣже не возсѣати ѿмз свѣтѡ бѣговѣствовѡніѡ слѡвы хрѣтѡвы, ѿже ѣсть ѡбразъ бѣа невѣдѣмагѡ. ⁵ Не сѣбѣ бо проповѣдаемз, но хрѣтѡ ѿнѣа гдѡ: сѣбѣ же самѣхъ рабѡвъ вѡмз ѿнѣа (гдѡ) радн: ⁶ (Зѡ 176.) ѿкѡ бѣз рекѣи ѿзъ тѣмѣ свѣтѡ возсѣати, ѿже возсѣа вѣз сѣрацѡхъ нѡшѣхъ, кѣз просвѣщенію рѡзѡма слѡвы бѣжѣа ѡ лицы ѿнѣхъ хрѣтѡвѣ. ⁷ ѿмамѣ же сѡкрѡвѣнѣе сѣе вѣз сѣдѣльныхъ сѡсѡдѣхъ, да премнѡжѣство сѣлы бѣдетъ бѣжѣа, ѡ не ѡ нѡсѣ: ⁸ бо вѣсѣмз сѡкрѡвѣнѣе, но не стѡжѡюще сѣ: нечѡемн, но не ѡчѡлавѣемн: ⁹ гонѣмн, но не ѡстабѡлѣемн: ни зѡлагѣемн, но не погнѣѡюще: ¹⁰ вѣсѣдѡ мѣртѡвѡсть гдѡ ѿнѣа вѣз тѣлѣ носѡще, да ѿ жѣвѡтѣ ѿнѣовъ вѣз тѣлѣ нѡшемз ѡвѣтѣа. ¹¹ Прѣмѡ бо мѣ жѣвѣи вѣз сѣмѣртѣ предѡемсѧ ѿнѣа радн, да ѿ жѣвѡтѣ ѿнѣовъ ѡвѣтѣа вѣз мѣртѡвеннѣи плѡтѣи нѡшей: ¹² тѣмѣже сѣмѣртѣ ѡѣбѡ вѣз нѡсѣ дѣйствѣетъ, ѡ жѣвѡтѣ вѣз вѡсѣ. ¹³ (Зѡ 177.) ѿмѡще же тѡѡже дѡхъ вѣрѣы, по пѣсанномѡ: вѣрѡвахъ, тѣмѣже возгѡлѡгахъ: ѿ мѣ вѣрѡдемз, тѣмѣже ѿ гѡлѡлемз, ¹⁴ вѣдѡще, ѿкѡ воздѡвѣгѣи гдѡ ѿнѣа, ѿ нѡсѣ со ѿнѣомъ воздѡвѣгнетъ, ѿ предѡстѡвѣнтъ сѣз вѡмн. ¹⁵ Вѣа бо вѡсѣ радн, да бѡгѣтѣ ѡмнѡжѣвшѡсѧ, мнѡжайшѣмн бѡгѡдарѣнѣи ѿзѡбытѡчѣствѣнтъ вѣз слѡвѡ бѣжѣю. ¹⁶ Тѣмѣже не стѡжѡемз сѣ: но ѡще ѿ вѣнѣшнѣи нѡшѣ чѣлѡвѣкѣз тѡѣетъ, ѡбѡче вѣнѣтрѣннѣи ѡбѡвѡлѣетѣа по вѣа днѣ. ¹⁷ ѣже бо нѣтѣ лѣгѡе пѣчѡли нѡшей, по премнѡжѣнію вѣз прѣспѣаніе тѡготѡ вѣчѣныѡ слѡвы сѡдѣловѡетъ нѡмъ, ¹⁸ не сѡтѣрѡющѣмъ нѡмъ вѣдѣмѣхъ, но невѣдѣмѣхъ: вѣдѣмѡа бо вѣремѣнна, невѣдѣмѡа же вѣчѣна.

Глава 5. Зачало 178.

Дѣмы бо, ѿкѡ ѿце земнаѡ наѡша храмина тѣла разорѣтсѡ, создѡніе ѡ бѣа
нѡмамы, храминѡ нерѡкотворѣнѡ, вѣчнѡ на нѣбѣхъ. ² Нѡ ѡ сѣмъ воздыхѡемъ,
въ жнлѣще наѡше нѣное ѡблещѣсѡ желѡюще: ³ ѿце тѡчѣю н ѡблѣкшесѡ, не наѡзи
ѡбращѣемсѡ. ⁴ Нѡ ѡцѣн въ тѣлѣ сѣмъ воздыхѡемъ ѡтѡгчѡемн, понѣже не
хѡщемъ совлещѣсѡ, но повлещѣсѡ, да пожѣрто бѣдетъ мѣртвенное жнво-
тѡмъ. ⁵ Сотворѣвый же наѡъ въ сѣе нѣстѡе бѣъ, нѣже н даде наѡмъ ѡбрѣченіе дѡхѡ.
⁶ Дерзѡюще оѡбо всѣгда н вѣдающе, ѿкѡ жнвѡще въ тѣлѣ ѡходѡмъ ѡ гѡдѡ:
⁷ вѣрою бо ходѡмъ, ѡ не вѣдѣніемъ: ⁸ дерзѡемъ же н благоволима пѡче ѡнѣтѣ ѡ
тѣла н вѣнѣтѣ ко гѡдѡ: ⁹ тѣмъже н тѡщѣсѡ, ѿце вхѡдающе, ѿце ѡходѡще,
бѡгѡбѡгѡднѣ сѡмѡ бѣтѣ: ¹⁰ (Зѡ 179.) всѣмъ бо ѡбѣтѣсѡ наѡмъ подобѣетъ прѣдѡ
сѡдѣшемъ хрѣтѡвымъ, да прѣимѣтъ кѣждѡ, ѡже съ тѣломъ сѡдѣла, нлѣ бѡга,
нлѣ сѡлѡ. ¹¹ Вѣдающе оѡбо стѡрѡхъ гѡдѣнъ, чѡловѣкѣн оѡвѣщаваѡемъ, бѡгѡн же ѡвлѣнн
сѡмѡ: оѡповѡемъ же, ѿкѡ н въ сѡвѣстѣхъ вѡшнхъ ѡвлѣнн сѡмѡ. ¹² Не пѡкѣ бо
себѣ хвалѡмъ прѣдѡ вѡмн, но вѣнѡ даѣмъ вѡмъ похвалѣнію ѡ наѡъ, да нѡмѡте кѡ
хвалѡщѡмъ въ лѣцѣ, ѡ не въ сѣрдѣцѣ. ¹³ ѿце бо нѡзѡмѣхомъ, бѡгѡн: ѿце лѣ
цѡломъ дерѣвѡемъ, вѡмъ. ¹⁴ Нѡ лѡбы бѣжѡ ѡбѣрѣжѣтъ наѡъ сѡждашнхъ сѣе: ѿкѡ
ѿце сѡдѣнъ за всѣхъ оѡмѣе, тѡ оѡбѡ всѣ оѡмѡшѡ. ¹⁵ (Зѡ 180.) Хрѣтѡсъ же за
всѣхъ оѡмѣе, да жнвѡцѣн не кѡмѡ себѣ жнвѡтъ, но оѡмѣршемъ за нѣхъ н
воискрѣшемъ. ¹⁶ Тѣмъже н мѡ ѡнѣтѣ нн сѡдѣнагѡ вѣмѡ по плѡтѣ: ѿце же н
разѡмѣхомъ по плѡтѣ хрѣтѡ, но нѣтѣ кѡмѡ не разѡмѣемъ. ¹⁷ Тѣмъже ѿце кѡтѡ
бо хрѣтѣ, новѡ тѡвѡрь: дрѣвнаѡ мнѡмѡдѡшѡ, сѣ бѡшѡ всѡ нѡвѡ. ¹⁸ Всѡчѣсѡкѡ
же ѡ бѣа, прнмнрѣвшѡгѡ наѡъ себѣ нѣсъ хрѣтѡмъ н дѡвшѡгѡ наѡмъ сѡдѣніе
прнмнрѣніѡ: ¹⁹ занѣ бѣъ бѣе бо хрѣтѣ мѡръ прнмнрѡѡ себѣ, не вѡтѣнѡѡ нѡмъ
сѡгрѣшѣніѣн нѣхъ н положѣвъ въ наѡъ сѡбѡ прнмнрѣніѡ. ²⁰ По хрѣтѣ оѡбо
мѡлѡмъ *, ѿкѡ бѣѡ молѡщѡ наѡн, мѡлѡмъ по хрѣтѣ: прнмнрѣтсѡ съ бѡмъ.

* поѡбѡстѡемъ

²¹ Не вѣдѣвшаго бо грѣхѹ по нѣмъ грѣхъ сотвори, да мы ѿдемы прѣдѹ бжїѹ ѡ нѣмъ.

Глава 6. Зачало 181.

Поспѣшествующе же ѿ молимъ, не вѣщѣ бл҃гѣхъ бж҃ію прїѣти вѣмъ. ² Гл҃етъ бо: во время прїѣтно послѣдшахъ тебѣ, ѿ вѣ дѣнь сп҃сѣа помогѣхъ ти. Сѣ нѣ время бл҃гопрїѣтно, сѣ нѣ дѣнь сп҃сѣа. ³ Ни єдино ни вѣ чѣмъже дающе претѣканіе, да слѣженіе безпорочно бѣдетъ, ⁴ но во всемъ представляюще себѣ ꙗкоже бж҃іа слѣгѣ, вѣ терпѣніи многѣхъ, вѣ скорбехъ, вѣ бѣдахъ, вѣ тѣснотѣхъ, ⁵ вѣ ранахъ, вѣ темнищахъ, вѣ нестроєніихъ, вѣ трудѣхъ, во бѣдѣхъ, вѣ пощеніихъ, ⁶ во ѡчищеніи, вѣ рѣзѣхъ, вѣ долготерпѣніи, вѣ бл҃гости, вѣ дѣхъ свѣтѣхъ, вѣ любви нелицемѣрнѣхъ, ⁷ вѣ словесѣхъ истинныхъ, вѣ силѣхъ бж҃іей, ѡрѣжѣи правды десныи ѿ шѣмъ, ⁸ славою ѿ безчестїемъ, гажденіемъ ѿ благохваленіемъ: ꙗкоже лестцы, ѿ истинны: ⁹ ꙗкоже незнаемъ, ѿ познаемъ: ꙗкоже ѡмнрающе, ѿ сѣ живѣи єсмы: ꙗкоже наказуемъ, ѿ не ѡмерщиваемъ: ¹⁰ ꙗкоже скорбѣюще, прѣмъ же радующеся: ꙗкоже нищѣ, ѿ многѣхъ богатѣхъ: ꙗкоже ничтоже имѣюще, ѿ всѣхъ содержѣюще. ¹¹ (Зѣ 182.) Оустѣ нашіа ѡверзѣшася къ вѣмъ, корінѣмъ, єрѣце нашіе распространїсѣа. ¹² Не тѣснѣхъ вѣщѣмъ вѣмъ, ѡутѣшѣмъ же во ѡтробахъ вѣмъ. ¹³ Тѣмъ же возмѣдѣе, ꙗкоже чѣмъ глаголю, распространїтесѣа ѿ вѣ. ¹⁴ Не бываѣте (ѡдобѣ) преложни ко иномъ ꙗрмѣ, ꙗкоже невѣрнѣхъ *. Кѣ бо причастїе правды къ беззаконїю; Или кѣ ѡбещанїе свѣтѣхъ ко тѣмъ; ¹⁵ Кѣ же согластѣ хр҃стовѣхъ вѣмъ; Или кѣ часть вѣрнѣхъ къ невѣрнымъ; ¹⁶ Или кѣ сложенїе цр҃кви бж҃іей со іудеи; (Зѣ.) Вѣ бо єстѣ цр҃кви бж҃іа живѣа, ꙗкоже рече бж҃е: ꙗкоже вселюсѣа вѣ нѣхъ ѿ похѣждѣ, ѿ бѣдѣхъ имъ бж҃е, ѿ тѣхъ бѣдѣхъ мнѣ людѣ. ¹⁷ Тѣмъ же ѡзидѣте ѡ среды нѣхъ ѿ ѡдѣнѣсѣа, гл҃етъ гд҃ь, ѿ нечистотѣхъ не прикасѣтесѣа, ѿ ѡзѣхъ прїимѣхъ вѣ: ¹⁸ ѿ бѣдѣхъ вѣмъ во ѡцѣхъ, ѿ вѣхъ бѣдѣхъ мнѣхъ вѣ сыны ѿ дщѣхъ, гл҃етъ гд҃ь вседержитель.

* не бываѣте преложни ко иномъ ꙗрмѣ невѣрныхъ

Глава 7.

иже всѣмъ оубо имѹще ѡбѣтѡванїа, ѿ, возлюбленнїи, (3ѧ 183.) ѡчи́стимъ себѣ ѡ всѣхъ иже въ плѣти и дѹхѣ, творѹще стѣ́нїю въ стѣ́нѣхъ бж҃їи. ² Вмѣстїте ны: ни є́динаго ѡбѣщахомъ, ни є́динаго и́стиннохъ, ни є́динаго лихоумствовахомъ. ³ Не на ѡсѣжденїе глаголю: прѣ́жде бо рѣхъ, ѣ́кѡ въ сердцахъ нашихъ є́стѣ, во є́же оумре́ти изъ ва́ми и сожїти. ⁴ Много мнѣ дерзнове́нїе къ ва́мъ, мно́га мнѣ похвала ѡ ва́хъ: испо́лнихъ оутѣхѣи, прензбы́точествѹ радостїю ѡ всѣхъ печѣли нашихъ. ⁵ Ибо прїше́дшымъ на́мъ въ македо́нїю, ни є́динаго имѣ́ по́коа плѣть на́ша, но во всѣхъ скорѣ́хъ: вѣдѣ́хъ брѣ́ни, вѣдѣ́хъ бо́лзни. ⁶ Но оутѣ́шахъ смире́ннымъ, оутѣ́ши насъ бж҃ъ прїше́ствїемъ тї́товымъ, ⁷ не то́кмѡ же прїше́ствїемъ є́гѡ, но и оутѣ́шенїемъ, ѣ́же оутѣ́шихъ ѡ ва́хъ, пове́даа на́мъ ва́ше желѣ́нїе, ва́ше рыда́нїе, ва́шѹ ре́вностъ по мнѣ́, ѣ́кѡ мнѣ́ па́че возра́доватїа. ⁸ Ё́кѡ ѣ́ще и ѡскорѣ́хъ ва́хъ посла́нїемъ, не раска́юся, ѣ́ще и раска́лазъ бы́хъ ѡ: вѣ́даѹ бо, ѣ́кѡ посла́нїе ѿно, ѣ́ще и къ ча́дѹ, ѡскорѣ́ ва́хъ. ⁹ Ни́къ ра́дѹюся, не ѣ́кѡ скорѣ́и бы́сте, но ѣ́кѡ ѡскорѣ́стѣ въ пока́нїе: ѡскорѣ́стѣ бо по бж҃ѣ, да ни въ чѣ́мъже ѡтщети́тѣся ѡ насъ. ¹⁰ (3ѧ 184.) Печѣ́ль бо, ѣ́же по бж҃ѣ, пока́нїе не раска́анно во є́пїе содѣ́лобае́тъ, а́ (сегѡ) мі́ра печѣ́ль смѣ́рть содѣ́лоуетъ. ¹¹ Се́ бо є́е са́мое, є́же по бж҃ѣ ѡскорѣ́тїа ва́мъ, ко́лико содѣ́ла въ ва́хъ тѣ́нїе; но ѡбѣ́тъ; но негодова́нїе, но стѣ́хъ, но вожаде́нїе, но ре́вностъ, но ѡмѣ́нїе; во всѣхъ предста́вите себѣ́ чїсты бы́ти въ вѣ́ни. ¹² Ё́ще бо и писѣ́хъ ва́мъ, не ѡбѣ́щахъ ра́ди, ни́же ѡбѣ́дїахъ ра́ди, но за є́же ѡбѣ́тїа въ ва́хъ тѣ́нїю на́шемѹ, є́же ѡ ва́хъ прѣ́дъ бж҃омъ. ¹³ Сегѡ́ ра́ди оутѣ́шихомъ ѡ оутѣ́шенїи ва́шемъ: ли́шше же па́че возра́довахомъ ѡ радости тї́товоѣ, ѣ́кѡ по́коа дѹхъ є́гѡ ѡ всѣхъ ва́хъ: ¹⁴ ѣ́кѡ ѣ́ще что́ є́мѹ ѡ ва́хъ похва́лихъ, не погра́мїхъ: но ѣ́кѡ всѣ́ ко́истиннѹ глаго́лахомъ ва́мъ, та́кѡ и похва́ленїе на́ше, є́же къ тї́тѹ, и́стинно бы́сть: ¹⁵ и оутро́ба є́гѡ ѣ́зїахъ къ ва́мъ є́сть, воспомина́ющагѡ всѣхъ ва́хъ

πολεσάντι, ἵκω εἰς ἐπράχοντι ἢ τρέπετοντι πρίαιτε ἐγὼ.¹⁶ Ράδμεα οὔβο, ἵκω
εἰς ἐέμζ δερζάιυ εζ βάεζ.

Глава 8. Зачало 185.

Дкажемъ же вамъ, братіе, бл҃гѣ бж҃ію, даннѹ въ цр҃квахъ македонскихъ: ² ѿко-
во многѣмъ искѹшеніи корабей избѣтокъ радости ихъ, и ѿже во гл҃бениѣ
нищета ихъ избѣточествова въ богатство простоты ихъ: ³ ѿко по силѣ ихъ,
свидѣтельствѹ, и паче силы доброхотни, ⁴ со многимъ моленіемъ молаще
насъ, благодать и ѻбщєніе слѹженіа, ѣже ко ст҃ымъ, пріаѣти намъ: ⁵ и не ѿко-
же надѣахомся, но себѣ вѣдѣша перѣѣ гд҃евн, и намъ волею бж҃іею: ⁶ во ѣже
оумолити намъ тѣта, да ѿкоже прѣжде начаѣмъ, такоже и скончаѣмъ въ васъ
и бл҃гѣ еѹ. ⁷ (Зѣ 186.) Но ѿкоже во всемъ избѣточествѣете, вѣрою и сло-
вомъ, и рѣшомъ, и всѣмъ тѣпаніемъ, и любовію, ѿже ѿ васъ къ намъ,
да и въ сѣи бл҃гѣи избѣточествѣете. ⁸ Не по повелѣнію глаголю, но за нѣмъ
тѣпаніе и вѣшае любвѣ истинное искѹшаа. ⁹ Вѣсте во бл҃гѣ гд҃а нашего іѹса
хр҃ста, ѿко въ радн ѻбнища богатъ сѣи, да въ нищетоу егѹ ѻбогатиѣся.
¹⁰ И совѣтъ даю ѻ семъ: се во вамъ естъ на пользѹ, нже не тоѹю, ѣже
творити, но и ѣже хотѣти, прѣжде начаѣте ѿ прешѣдшаго лѣта. ¹¹ Нѣ же и
сѣе творити скончаѣте, да ѿкоже быѣтъ оусердіе хотѣти, тако вѣдетъ и
исполнити ѿ (сегѹ,) ѣже имате. ¹² Ище во оусердіе предлежитъ, по елику аще
кто имать, благопріаѣтенъ естъ, а не по елику не имать. ¹³ Не бо да нѣмъ
оѹе ѿрада, вамъ же корѣ: но по изравненію. ¹⁴ Въ нѣшнее время вѣша
избѣточествіе во ѻнѣхъ лишеніе, да и ѻнѣхъ избѣтокъ вѣдетъ въ вѣша
лишеніе, ѿко да вѣдетъ равенство, ¹⁵ ѿкоже естъ пѣсано: нже многое, не
предмножиа естъ: и нже малое, не оумалиа *. ¹⁶ (Зѣ 187.) Бл҃годареніе же
бгѹи, давшемъ тожде тѣпаніе ѻ васъ въ сердце тѣтово: ¹⁷ ѿко моленіе оѹе
пріаѣтъ, тѣпаніеѣишій же сѣи, своєю волею изыде къ вамъ. ¹⁸ Послахомъ же съ
нѣмъ (и) брата, егѹже похвала во еѹлии по вѣмъ цр҃квамъ: ¹⁹ не тоѹю же,
но и ѻцѣнъ ѿ цр҃кеи съ нами ходити, со бл҃гѣію сєю, слѹжнімою нами къ

* не прензбѣточествова, нже многѹ: и нже малѹ, не мнѣе пріаѣтъ

самогѡ гдѣ слава ѣ оусердїю вѣшемъ: ²⁰ блудящаго тогѡ, да не ктѡ насъ
поречѣтъ во ѡбѣнїи сѣмъ сдѣжнѣмъ намъ: ²¹ промыслающе дѡбрая не
току предъ бгѡмъ, но ѣ предъ челоуѣки. ²² Послахомъ же съ нѣмъ (ѣ) брата
нашего, ѣгоже искусихомъ во многихъ многаци встанѣва ^[1] сѣца, нѣѣ же
сѣла встанѣнѣнша ^[2], надѣнѣмъ многимъ на вѣс. ²³ ѡце ли же ѡ тѣтѣ,
ѡбщникъ мнѣ ѣ къ вѣмъ споспѣшникъ: ѡце ли братѣа нѣша, посланницы
црѣкѣй, слава хрѣтова. ²⁴ Показанїе оубо любѣ вѣша ѣ нашегѡ хвалѣнїа ѡ
вѣс, къ нѣмъ покажѣте, ѣ въ лицѣ црѣкѣй.

[1] многожды тщательна

[2] многоже тщательнѣнша

Глава 9.

сѡбжеѣ бо, ꙗже ко стѣмъ, лишше мнѣ ѣсть писати вѣмъ, ² вѣмъ бо оуѣрдѣе вѣше, ꙗже ѡ вѣсѣ хвалюса македонаномъ, ꙗко ахаѣа приготѡвѣса ѡ мнмошѣдшаго лѣта: ꙗже ѡ вѣсѣ рѣвностъ раздражѣ мнѡжайшихъ. ³ Послахъ же брѣтѣю, да не похвалѣнѣе нѣше, ѣже ѡ вѣсѣ, испразднѣтѣсѣ въ частѣ сѣй, но да, ꙗкоже глаголахъ, приготѡвани бѣдете: ⁴ да не кѣкъ, ꙗже прѣидѣтъ со мнѡю македонане ꙗ ѡбращѣтъ вѣсѣ неприготѡванныхъ, постыдѣмѣсѣ мы, да не глаголемъ въ, въ частѣ сѣй похвалѣнѣа. ⁵ Потрѣбно оубо оумыслихъ оумолѣти брѣтѣю, да прѣжде прѣидѣтъ къ вѣмъ ꙗ прѣдѡготѡватъ прѣжде возвѣщенное бѣгословѣнѣе вѣше, сѣе готѡво бѣти такъ, ꙗкоже бѣгословѣнѣе, ꙗ не ꙗко лихонѣство. ⁶ (Зѣ 188.) Сѣе же глаголю: сѣаѣа исѣдѡстѣю, исѣдѡстѣю ꙗ поужнетъ: ꙗ сѣаѣа ѡ бѣгословѣнѣи, ѡ бѣгословѣнѣи ꙗ поужнетъ. ⁷ Кѣждо ꙗкоже ѣзволѣнѣе ꙗматъ сѣрдцемъ, не ѡ скорби, ни ѡ нѣжды: доброхѡтна бо дѣтелѣа любѣтъ бѣхъ. ⁸ Снленъ же бѣхъ всѣкъ бѣтъ ѣзвѣнѡватѣи въ вѣсѣ, да ѡ всѣмъ всегда всѣко доволѣство ꙗмѣе, ѣзвѣточествѣете во всѣко дѣло бѣго, ⁹ ꙗкоже ѣсть писано: растѡчѣ, даде оуѣвѡгимъ: правѣа ѣгѡ пребывѣетъ во вѣкѣхъ вѣка. ¹⁰ Дѣаѣа же сѣма сѣбѡщемъ ꙗ хлѣбъ въ снѣдѣ, да подѣтъ ꙗ оумножитъ сѣма вѣше, ꙗ да возрастѣтъ жѣта правѣды вѣшеа, ¹¹ да ѡ всѣмъ богатѣщесѣа во всѣкъ прѡстѡтѣ, ꙗже содѣвѣетъ нѣмѣи бѣгодарѣнѣе бѣхъ. ¹² (Зѣ 189.) ꙗко рѣботѣа сѣгѡ сѡбженѣа не тѡкмѡ ѣсть исполнѣющѣа лишѣнѣа стѣихъ, но ꙗ ѣзвѣточествѣющѣа мнѡгимѣи бѣгодарѣнѣмѣи бѣовѣи: ¹³ ꙗисѣдѣнѣемъ сѡбженѣа сѣгѡ сѣаваще бѣа ѡ покорѣнѣи ѣповѣданѣа вѣшего въ бѣговѣствовѣнѣи хрѣтѡвѣ, ꙗ ѡ прѡстѡтѣе собѣщенѣа къ нѣмъ ꙗ ко вѣмъ, ¹⁴ ꙗ ѡ тѣхъ молѣтѣе ѡ вѣсѣ, возжелѣющихъ вѣсѣ за премнѡгѡ бѣтъ бѣжѣю на вѣсѣ. ¹⁵ Бѣгодарѣнѣе же бѣовѣи ѡ неисповѣдѣмѣмъ ѣгѡ дѣрѣ.

Глава 10.

Дѡмъ же ѡзъ пѡвелъ молю въ крѡтостѣю и тѣхлостѣю хрѣтовою, ѣже въ лицѣ оубо смнренъ въ вѣсѣ, не сыи же оу вѣсѣ дерзѡ въ вѣсѣ. ² Молю же, да не приидѣшь дерзѡ надѣаніемъ, ѣмже помышлѡ смѣти на нѣкѡ непцѣющѣмъ насѣ ѣкѡ по плѣти ходѡщѣхъ. ³ Но плѣти бо ходѡще, не по плѣти вѣннстѣемъ: ⁴ ѡрѣжѡ бо вѣннства нашегѡ не плѣтскѡ, но сѣльна бѣомъ на разореніе твѣрдѣмъ: помышлѣніѡ ннзлагѡуще, ⁵ и вѣско возношеніе взнмѡущеесѡ на рѣзѣмъ бжѣи, и плѣнѡюще вѣскъ рѣзѣмъ въ послѣшаніе хрѣтово, ⁶ и въ готѡвѣсти нмѣще ѡмстѣти вѣско прелѣшаніе, ѣгда испѡлннтелѡ вѣше послѣшаніе. ⁷ ѣже ли предѣ лицѣмъ, зрнтѣ; (Зѣ 190.) ѣще ктѡ надѣетсѡ себѣ хрѣтоѡа бѣти, да помышлѣетъ пакѣ ѡ себѣ, занѣ, ѣкоже ѡнъ хрѣтоѡъ, тѡкоже и мѡ хрѣтоѡѡѡ. ⁸ ѣще бо и лѣшше чтѡ похвалѡсѡ ѡ влѣсти нашей, ѡже дадѣ намъ гдѣ въ созданіе, а не на разореніе вѣше, не постыжѣсѡ. ⁹ (Но) да не ѣвѡсѡ, ѣкѡ стѡшѡ вѣсѣ послѡнѡмъ. ¹⁰ ѣкѡ послѡніѡ оубо, рече, тѣжка и крѣпка, а пришеетѡе тѣла нѣмоцѡ, и слѡво оуничиженѡ: ¹¹ сѣ да помышлѣетъ таковѣи, ѣкѡ ѣцы же ѣсѡмъ слѡвомъ послѡніи, ѡстоѡще, таковѣи и тѣѣще ѣсѡмъ дѣломъ. ¹² Не смѣемъ бо сдѣнѣти *, нлѣ приклѡдовѣти себѣ ннѡмъ хѡлѡщѡмъ себѣ самѣхъ: но сѡмъ въ себѣ себѣ нзмѣрѡюще, и прилагѡюще себѣ самѣмъ себѣ, не раздѣѡѡѡтъ. ¹³ Мѡ же не въ безмѣрѡѡ похѡлнмѡ, но по мѣрѣ прѡвнѡ, ѣгѡже раздѣлѣ намъ бѣъ мѣрѣ, достнзѣти дѡже и до вѣсѣ. ¹⁴ Не ѣкѡ бо не достѡжѣе до вѣсѣ, пѡче прѡстнрѡемъ себѣ, дѡже бо и до вѣсѣ достнгѡхомъ бѣговѣстѣемъ хрѣтоѡѡмъ: ¹⁵ не въ безмѣрѡѡ хѡлѡщесѡ въ чѣждѣхъ трѣдѣхъ, оупѡѡніе же нмѣще, растѣѡей вѣрѣ вѣшей, въ вѣсѣ велнчѣтелѡ по прѡвнѡу нашемѣ нзѡбѣнѡѡ, ¹⁶ бо ѣже и въ дѡлышнхъ вѣсѣ (стрѡнѡхъ) бѡговѣстѣнѣти, не чѣжнѡмъ прѡвнѡмъ въ готѡѡѡхъ похѡлнтелѡ. ¹⁷ Хѡлѡнѡсѡ

* приговѡкѡплѡти

же, ѡ гдѣ да хвалѣнствѣ: ¹⁸ не хвалѣн бо себѣ сѣи ѡскѣсенъ, но ѡгѡже бгъ
воихвалѣетъ.

Глава 11. Змало 191.

, да бы́сте ма́ло потерпѣли беззѣмлю моему́! Но ѿ потерпѣ́йте ма́ло. ² Ревнѣю бо по ва́мъ бѣ́жею ревностію: ѡбръ́чѣхъ бо ва́мъ е́диномѹ мѣ́ждѹ дѣ́лѹ чѣ́стѹ предста́вити хрѣ́стови. ³ Но́у же, да не ка́кѹ, ꙗ́коже зми́ѹ ѣ́мъ прельсти́ти лѣ́каствомъ свои́мъ, та́кѹ нестѣ́ютъ (ѿ) рѣ́зѣмъ ва́ши ѡ́ простотѣ́, ꙗ́же ѡ́ хрѣ́стѣ́. ⁴ ꙗ́ще бо гра́дѣи́и ѿна́го ѿна́го проповѣ́дае́тъ, ѣ́гѡже не проповѣ́дахомъ, ѿна́го дѣ́ла ѿна́го пріе́млетѣ, ѣ́гѡже не пріа́сте, ѿна́го благовѣ́ствованіе ѿно, ѣ́же не пріа́сте, до́брѣ бы́сте потерпѣли. ⁵ (Зѣ 192.) Не́щѣю бо ни́чимъже ли́шѣнѣа предни́хъ ѡ́плѣ: ⁶ ꙗ́ще бо ѿ не́вѣжда сло́вомъ, но не рѣ́зѣмомъ: но бездѣ́ ꙗ́вляшеа ѡ́ все́мъ въ ва́мъ *. ⁷ ѿна́го грѣ́хъ сотвори́хъ себѣ́ сми́раа, да бы́ вознесѣ́теа, ꙗ́кѹ тѣ́не бѣ́же блго́вѣствованіе блго́вѣстѣ́хъ ва́мъ; ⁸ ѡ́ ѿна́хъ црѣ́квей ѡ́уа́хъ, пріи́мъ ѡбръ́чѣхъ къ ва́шемѹ слѣ́женію: ѿ прѣ́шедъ къ ва́мъ, ѿ въ ікѣ́доути бы́въ, не стѣ́жѣхъ ни е́диномѹ: ⁹ ікѣ́доу бо моѹ́ ѿпѡ́лниша бра́тѣа, прѣ́шедше ѡ́ македо́нѣи: ѿ во все́мъ безъ стѣ́женіа ва́мъ себѣ́ соблюдо́хъ ѿ соблю́дѹ. ¹⁰ Бѣ́тъ ѿстина хрѣ́стова во мнѣ́, ꙗ́кѹ похвалѣ́ніе сѣ́ не загра́дѣа ѡ́ мнѣ́ въ страна́хъ ѡ́хѡискѣхъ. ¹¹ Почѣ́то; занѣ́ не люба́ю ли ва́мъ; блѣ́тъ. ꙗ́ ѣ́же творю́, ѿ сотворю́, ¹² да ѡ́стѣ́кѹ́ ви́дѹ хотѣ́щымъ ви́нѣ, да, ѡ́ не́мъже хва́лѣа, ѡбръ́щѣа ꙗ́коже ѿ мѣ́. ¹³ Таковѣ́и бо лѣ́жѣи ѡ́пѡ́столи, дѣ́лателѣ́ лѣ́стѣ́и, прѣ́ѡбръзѣ́шеа во ѡ́плѣ хрѣ́то́вы. ¹⁴ ѿ не дѣ́вно: са́мъ бо сѣ́танѣ́ прѣ́ѡбръзѣ́тъ въ ѡ́гѣла свѣ́тла: ¹⁵ не ве́ліе ѡ́убо, ꙗ́ще ѿ слѣ́жѣ́теліе ѣ́гѡ прѣ́ѡбръзѣ́тъ ꙗ́кѹ слѣ́жѣ́теліе прѣ́вды: ѿмъже кончи́на бѣ́детъ по дѣ́лѡмъ ѿхъ. ¹⁶ Па́ки глаго́лю: да ни́ктоже мнѣ́тъ ма́ло беззѣ́мла бы́ти: ꙗ́ще ли ни́, по́не ꙗ́кѹ беззѣ́мла пріи́мѣте ма́ло, да ѿ ѡ́зъ ма́ло чѣ́то похва́люа. ¹⁷ ꙗ́ ѣ́же глаго́лю, не глаго́лю по гѣ́тѣ, но ꙗ́кѹ въ беззѣ́мѣи въ сѣ́и чѣ́сти похва́лы: ¹⁸ по́неже мно́зи хва́лѣа по плѡ́ти, ѿ ѡ́зъ похва́люа. ¹⁹ Любе́зѣнѹ бо пріе́млетѣ беззѣ́мныа, мѣ́дри ѡ́ще: ²⁰ пріе́млетѣ бо, ꙗ́ще кѣ́то ва́мъ порабо́щѣе́тъ, ꙗ́ще кѣ́то поа́детъ, ꙗ́ще кѣ́то (не вѣ́потѣ)

* но во все́мъ ꙗ́влѣ́ннѣи ѣ́смѣи во вѣ́хъ къ ва́мъ

протѣоритъ *, ѿце ктѣ по лицѣ бѣетъ въ, ѿце ктѣ велнчаетъ. ²¹ По досажде-
нїю глаголю, занѣ ѿкн мы ѿзнемогѣомъ. (Зѣ 193.) Ѿ нѣмже ѿце дерзаетъ
ктѣ, несмысленно глаголю, дерзѣю ѿ ѿзъ. ²² Евреѣ лѣ сѣтъ; ѿ ѿзъ. Інлїте лѣ
сѣтъ; ѿ ѿзъ. Сѣмѣ ѿбраамѣ лѣ сѣтъ; ѿ ѿзъ. ²³ Слѣжнїтелїе лѣ хрїтѣвъ сѣтъ;
нѣ въ мѣдрѣсти глаголю, пѣче ѿзъ. Въ трѣдѣхъ мнѣжѣ, въ рѣнахъ пребѣлѣ, въ
темнїцахъ ѿзлїха, въ смѣртѣхъ мнѣгѣхъ. ²⁴ Ѿ іѣдѣн пѣтъ крѣты четѣреде-
сѣтъ рѣзѣѣ ѣдннѣ прїѣхъ: ²⁵ трнцн пѣлнцѣмн бѣенъ бѣхъ, ѣдннѣоу кѣмѣнн
намѣтанъ бѣхъ, трнкрѣты корѣбѣ ѿпрѣвѣрѣѣ со мнѣ: нѣщѣ ѿ дѣнъ во
гдѣннѣ сотворнхъ: ²⁶ въ пѣтнхъ шѣсѣтѣнхъ мнѣжнѣ: бѣдѣ въ рѣкѣхъ,
бѣдѣ ѿ разѣвнннхъ, бѣдѣ ѿ сѣвнннхъ, бѣдѣ ѿ ѣзѣнхъ, бѣдѣ во градѣхъ,
бѣдѣ въ пѣтннн, бѣдѣ въ мѣрн, бѣдѣ во лѣвѣрѣтн: ²⁷ въ трѣдѣ ѿ пѣвнзѣ,
во бѣнннхъ мнѣжнѣ, во ѿлѣѣ ѿ жѣждн, въ пѣцѣннхъ мнѣгѣхъ, въ знмѣ
ѿ наготѣ. ²⁸ Крѣмѣ внѣшннхъ, нападѣнїе ѣже по вѣл днн, (ѿ) попѣчѣнїе вѣхъ
цѣркѣн. ²⁹ Ктѣ ѿзнемогѣетъ, ѿ нѣ ѿзнемогѣю; Ктѣ соблѣзнѣетъ, ѿ ѿзъ нѣ
разжнзѣюѣ; ³⁰ ѿце хвалнѣтнѣ (мн) подѣбѣетъ, ѿ нѣмѣцн моѣн похвалѣюѣ.
³¹ (Зѣ 194.) Бѣъ ѿ ѿцѣ гдѣ нашегѣоу іисѣ хрїтѣ вѣсѣтъ, сѣн блѣвѣнъ во вѣкн,
ѿкѣ нѣ лѣ. ³² Въ дамѣцѣ ѣзѣчѣскїѣ кнѣзѣ ѿрѣдѣ царѣ стрѣжѣше дамѣскѣ
градъ, ѿтн мѣ хотѣ: ѿ ѿкѣнцѣмъ въ кѣшннцѣ вѣшѣнъ бѣхъ по сѣтѣнѣ, ѿ
ѿзѣѣгѣхъ ѿзѣ рѣкѣ ѣгѣ.

* ѿмѣлетъ

Глава 12.

Похвалитица же не пользуетъ мнѣ: приидѣ бо въ видѣніа и ѿкровѣніа гдѣа. ² Вѣмъ человека ѿ хрѣтѣ, прежде лѣтъ четыренадесати: ѿце въ тѣлѣ, не вѣмъ, ѿце ли кромѣ тѣла, не вѣмъ, бѣ въстѣ: вохуцѣна бывша таковаго до третїаго нѣсѣ. ³ И вѣмъ такова человека: ѿце въ тѣлѣ, и ли кромѣ тѣла, не вѣмъ: бѣ въстѣ. ⁴ ѿкъ вохуцѣнъ быстѣ въ рай, и слыша неизречѣнны глголы, и хже не лѣтъ ѣсть человекѣ глаголати. ⁵ Ѿ такоуемъ похвалюа: ѿ себѣ же не похвалюа, току ѿ немоуехъ моуехъ. ⁶ ѿце бо вохуцѣ похвалитица, не бѣдѣ безѣменъ, истинѣ бо рекѣ: шажѣ же, да не (какѣ) ктѣ вознепѣдетъ ѿ мнѣ паче, ѣже видѣтъ ма, и ли слышитъ ктѣ ѿ менѣ. ⁷ И за премноуа ѿкровѣніа да не превозношѣа, дадеа мнѣ пакостникъ плѣти, аггелъ сатанинъ, да мнѣ пакостѣ дѣетъ, да не превозношѣа. ⁸ Ѿ емъ трикраты гдѣ моуехъ, да ѿстѣпитъ ѿ менѣ, ⁹ и рече мнѣ: довлѣетъ тѣ блѣтъ моа: ела бо моа въ немоуи совершѣетѣа. Сладѣ оубо похвалюа паче въ немоуехъ моуехъ, да вселѣтъ въ ма ела хрѣтоа. ¹⁰ (3ѣ 195.) Тѣмже благоволю въ немоуехъ, въ досаждѣннхъ, въ бѣдахъ, въ изгнаннхъ, въ тѣснотѣхъ по хрѣтѣ: егда бо немоуствѣю, тогда еленъ ѣмъ. ¹¹ быхъ немысленъ хвалѣа: бы ма понѣдите. ѿзъ бо долженъ бѣхъ ѿ всѣхъ хвалѣмъ бывати: ни чѣмже бо лишѣа перѣвѣишнхъ аплѣ, ѿце и ни чѣмже ѣмъ: ¹² знѣмѣа бо аплѣа содѣлашаа въ всѣхъ бо всѣцѣмъ терпѣнн, въ знаменнхъ и чѣдѣхъ и елахъ. ¹³ Чтѣ бо ѣсть, егѣже лишѣетѣа паче прочнхъ цркви, рѣзѣ току ѿкъ ѿзъ самъ не стѣжѣхъ вамъ; дадите мнѣ непраѣдѣ ею. ¹⁴ Се третѣе готѣвъ ѣмъ приити къ вамъ, и не стѣжѣхъ вамъ: не ищѣ бо вашнхъ, но всѣхъ. Не долѣжна бо еѣтъ чѣда родитѣлемъ инникѣти имѣніа, но родитѣлѣ чѣдомъ. ¹⁵ ѿзъ же въ еладѣсть и ждѣнѣ бѣдѣ по дѣшѣхъ вашнхъ, ѿце и и злѣише всѣхъ любѣ, менѣше любѣмъ ѣмъ. ¹⁶ бѣдѣ же, ѿзъ не ѿтагнѣхъ всѣхъ, но коварѣнъ быи, лѣстїю всѣхъ прѣахъ. ¹⁷ бѣдѣ конмъ ѿ посланнхъ къ вамъ лихѣиствовахъ

вѣсѣ; ¹⁸ Оυμολήχѣ τίτα, ѡ ѣз нѣмѣ поелѣхѣ брѣта: ѣдѣ лηχόμιστѣова чѣмѣ вѣсѣ
τίтѣ; не тѣмѣ же ли дѣχομѣ хоdѣχοма; не тѣмѣ же ли стоπάμη; ¹⁹ Πάκη ли
μνηтѣ, ѡκω ѡвѣтѣ вѣмѣ тѣорѣмѣ; Предѣ бѣомѣ, ѡ χρίтѣ глаголемѣ: вѣдѣ же,
βοζлѣбленнѣ, ѡ вѣшемѣ созндѣнѣ ѡ ѡутѣверждѣнѣ. ²⁰ (3ѣ 196.) Ноуѣ же, ѣдѣ
κάρω пришѣдѣ, не ѡцѣхѣ же хоцѣ, ѡвѣрѣдѣ вѣсѣ, ѡ ѡзѣ ѡвѣрѣдѣ вѣмѣ,
ѡковѣ же не хоцѣте: да не κάρω (бѣдѣтѣ) рѣѣнѣ, зѣвѣтѣ, ѡρωѣтѣ, рѣтѣ,
κλεветѣ, шептѣнѣ, κηчѣнѣ, нестрѣнѣ: ²¹ да не πάκη пришѣдѣ мѣ смѣрѣтѣ
бѣтѣ мѣ ѡ вѣсѣ, ѡ вѣплѣчѣ мѣнѣхѣ прѣжде ѡгрѣшшѣхѣ ѡ не покѣвѣ-
шѣ ѡ нечѣстѣтѣ ѡ бѣдѣнѣ ѡ стѣдѣлѣжѣтѣ, ѡ же ѡдѣдѣ.

Глава 13.

Третнѣю сѣ градъ кз вѣмъ: при оустѣхъ двою или тріехъ свидѣтелей стѣнетъ всѣхъ глаголю. ² Прѣжде рѣхъ и предглаголю, ѣкѡ оу вѣсѣ бывѣ второе, и ѡсѣдѣша нѣ пишѣ прѣжде согрѣшившимъ и прочымъ вѣмъ, ѣкѡ ѣще прѣидѣ пакн, не пощажѣ: ³ (3ѣ 197.) понѣже нескѣніа ѣщете глѣцагѡ во мнѣ хрѣта, ѣже вѣ вѣсѣ не ѣзнемогѣтъ, но мѡжетъ вѣ вѣсѣ: ⁴ ѣбо ѣще и рѣпатъ бѣсть ѡ немоци, но жѣвѣ ѣсть ѡ сѣлы бѣіа: ѣбо и мы немоцѣвѣемъ вѣ немъ, но жѣвѣ бѣдемъ сѣ нѣмъ ѡ сѣлы бѣіа вѣ вѣсѣ. ⁵ Себѣ нескѣнѣте, ѣще ѣстѣ вѣ вѣрѣ: себѣ нескѣнѣте. Или не знѣете себѣ, ѣкѡ іисѣ хрѣтоѣ вѣ вѣсѣ ѣсть; Рѣвѣ тоѣю чѣмъ нескѣни ѣстѣ. ⁶ Оуповѣю же, ѣкѡ раздѣлѣти ѣмѣте, ѣкѡ мы нескѣни нескѣни. ⁷ Мѡлимѣ же кз бѣ, не сотворѣти вѣмъ ни ѣдѣнагѡ сѣла, не ѣкѡ да мы нескѣни ѣвѣмѣ, но да вѣ дѡбѣе сотворѣте, мы же ѣкѡ нескѣни бѣдемъ. ⁸ Ничтоже бо мѡжемъ на ѣстинѣ, но по ѣстинѣ. ⁹ Рѣдемѣ бо, ѣгда мы немоцѣвѣемъ, вѣ же сѣльны бѣвѣете: ѡ сѣмъ же и мѡлимѣ, ѡ вѣшемъ совершѣніи. ¹⁰ Сегѡ рѣди не сѣи оу вѣсѣ сѣла пишѣ, да не прѣидѣ безцѣдѡ сотворѣ по вѣлѣсти, ѣже гѣдѣ далъ мѣ ѣсть вѣ создѣніе, а не на разорѣніе. ¹¹ Прѡчее же, брѣтѣ, рѣдѣйте, совершѣйте, оустѣшѣйте, тоже мѣдрѣвѣйте, мѣрѣ ѣмѣйте. И бѣ любѣ и мѣра бѣдетъ сѣ вѣмн. ¹² Цѣлѣйте дрѣгѣ дрѣга лѡбзѣніемъ сѣымъ. Цѣлѣютъ вѣ сѣтѣи вѣи. ¹³ Блѣтъ гѣдѣ нѣшегѡ іисѣ хрѣта, и любѣ бѣа и ѡцѣла, и ѡвѣніе сѣагѡ дѣа со вѣмн вѣмн. ѣмнѣ.

Конѣцъ вторѡмѣ послѣнію кз корѣдѣмъ:
ѣмѣ вѣ сѣбѣ глаѣ 13, зачѣла же цѣрковѣныхъ 31.